

SZARVASI ÚJSÁG

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
küldendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos aron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket el-
fogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-
tere 3. sz. Athenaeum 1 emelet; továbbá A. V.
Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

Az esküvőre.

A királyi család ünnepet ül. A trónörökös magyarországi jövő királya tartja egybekelési ünnepét a belga király leányával.

A magyar nép hűsége, hódoló ragaszkodása királya iránt közmondásos. A magyar nép lovagias és vitéz jellemvonásokkal dicsekszik, s e jellemvonásokból kifolyó azon ragaszkodás, mellyel királya, úgy annak családja iránt érez. A magyar királyok, jó és rosszban osztoztak az ország sorában. Ha veszély fenyegette a trónt, az ország szivevérét is feláldozta, királyáért, hazájáért.

Most is midőn hazánk jövőbeli királya szive igaz indulatjából életre választott magának, az örvendetes családi esemény minden alkotmányos magyar embert az öröm őszinte érzetével tölt el. Mi e frigyben hazánkra nézve örvendetes dolgot látunk, mert azt hisszük, hogy a királyfi választása olyan, mely nekünk. Magyarország érdekeinek legjobban megfelel. Azon királyi családból választott magának nőt, melyet hazánkhoz a kegyeletes emlék, az igaz, — őszinte ragaszkodás érzete köt. Európa fejedelmi családi sarjai között nincs egy is kit oly valódi örömmel üdvözlne a magyar nemzet, mint József nádorunk unokáját a belga király leányt.

Legyenek hódoló tisztelettel üdvözölve: jövőbeli királyunk és királynénk.

Az a kapocs mely sziveiket össze fűzi, legyen örökké tartó. Legyen áldás jövődjükön, kísérje népök igaz szeretete minden tetteiket, mert az uralkodóknak egyedüli örömet csak az nyujthat, ha a nép minden

e, yese, kunyhótól a palotáig megelégedett; s viszont a népek is csak úgy lehetnek boldogok, ha látják azt, miként az atyáskodó törekvések a trónról indulnak ki.

Az ifju pár az osztrák császári trónt fogja örökségül kapni, de a mellett a magyar királyi korona is reájuk száll. Soha ne feledjék el azt, hogy az osztrák császárság fénye csak a magyar királyi korona által lehet teljes. Ne feledkezzenek meg Magyarországról, a magyar népről, azok jogos és méltányos érdekeiről. Ne feledkezzenek meg arról, hogy a birodalom leggazdagabb legáldásosabb földje a magyar föld, hogy a birodalom életerős, lelkesülő, vitéz bátor és nemes-szívű népe a magyar.

Üssék fel őseiknek történetét, és megfogják látni ott, hogy a magyar nép királyáért vérét és életét áldozta, hogy soha nem tagadta meg erős karját királyaitól, ha azoknak szüksége volt reá. Emlékezzenek meg mindig arról, miként a magyar nép tud lelkesülni, tud áldozni.

Az örömnép napján legyen üdvözölve a mátkapár! Hangozzék feléjük az öröm hangja a Krivántól az Adriáig. Legyen életök s jövő uralkodásuk boldogság kutforrása önmagokra, családjukra és népeikre egyaránt!

A trónörökös esküvője.

Rudolf trónörökös és Stefánia hercegnő esküvője május 10-én, délelőtti pontban 11 órakor ment végbe Bécsben az Augustinusok ősrégi templomában, oly tündéri fényvel s pompával, a minőt még a legerőteljesebb képzelet is alig alkot meg magának. A templom elé való felvonulás a keskeny Augustinerstrasseben már fél 10 órakor megkezdődött. — A magyar küldöttségek már korán összalálkoztak volt br. Orczy Béla őfelsége személye körüli miniszternél s később innen mentek pompás díszfogataikon az Augustinusok templomába, utköz-

ben mindent a legnagyobb feltűnést keltve ragyogó öltözeteik és fogataik pazar fénye által. A magyar urak legnagyobb része az esküvő ünnepélyére egészen új, valóban keleti fényelkiállított diszruhákat vettek magukra, melyeknek láttára a kíváncsiak bámulata a végtelékig fokozódott.

A királyi udvar férfitagjai, valamint tizenkét szolgálattevő palolahölgy már fél 11 órakor mindnyájan megjelentek a Hofburg nagy appartementjában.

Királyunk és királynénk, Lipót belga király és neje Mária-Henriette királyné ő felségeik. Rudolf trónörökös és Stefánia hercegnő ő felségeik, a többi fejedelmi uraságokkal, főhercegekkel és főhercegnőkkel együtt ezalatt a tükörteremben gyűltek össze.

Midőn a fényes társaságok mindhárom helyen teljes számban együtt voltak, gróf Hunyady Kálmán főszertartásmester jelentése után, hg. Hohenlohe-Schillingsfürst jelentést tett uralkodónk ő felségének, hogy az egyházi szertartás kezdetét veheti.

Erre megindult a fényes menet s a lakosztályban felállított cs. és kir. testőrcsapatok közt elvonulva, a délszaki növényekkel és virágokkal egész tündérligetté átvarázsolt Angustinergangon keresztül a templomba távozott.

A menet bevonulván a templomba, ő felségeik az evangélium oldalán számukra felállított helyekhez mentek, míg a jegyespár — Stefánia hgnő a baloldalon a főoltár előtt elhelyezett imazsámolyokhoz léptek, a mely pontig ő felségeik vezették őket. Stefánia hercegnő kezében nem volt virágcsokor, csak keblét díszítették virágok. Fején mirtus-koszoru és egy pompás diadém volt. — Rudolf trónörökös az aranygyapjas-renddel és a Szt-István-rend nagykeresztjének jelvényeivel, királyunk ő felsége hasonlóképen az aranygyapjas rend és a Mária-Terézia-rend nagykeresztjével, végre Lipót belga király a Szt-István-rend szalagjával voltak feldiszitve.

A trónmennyezet alá érve, az első trónszéken Lipót belga király, mellette Mária Henriette királyné, utána Erzsébet királyné, végre uralkodónk foglaltak helyet a trónszékeken. Mialatt a pontifikans a gyűrűket beszentelte, a fenséges jegyespár térdreborulva, rövid imát végzett.

Az udvari czeremóniarius figyelmeztetésére a jegyespár fölemelkedett s mélyen meghajtva magát ő felségeik előtt, a főudvarmesterné és a főudvarmester kíséretében a főoltárhoz lépett.

Herczeg Schwarzenberg a jegyes-párhoz hosszú beszédet intézett, melyet könyvből olvasott fel s a melynek tartama alatt királynénk, valamint a belga királyné ő felségeik leültek helyeikre. Beszéde végeztével a pontifikáló bibornok-érsek lelépett az oltárról s előbb a trónörököshöz, aztán arájához intézte az egyházilag előirt kérdéseket. Miután ő felségeik válaszoltak, Mayer udvari és burg-plébános átnyújtotta a megszentelt jeggyűrűket, melyeket ara és vőlegény kölcsönösen egymás ujjára huzván, kezet fogtak, mire a pontifikans kimondá rájuk az egyházi áldást.

E pillanatban a külső Burg-téren felállított 4 gyalogsági zászlóalj megadta az első tisztelgő sortűzet, mire megkondultak a város összes harangjai. — Esküvő után királyunk ő felsége szívélyesen megölelte és megcsókolta a trónörökösöt és Stefániát, most már trónörökösnet, és ugyanezt tette királynénk is, míg a belga királyi pár szívélyesen kezet szorított a trónörökösrel.

Az udvari zenekar ekkor intonálta Haydn Tedeum-ját s ugyanekkor eldőrdült a második diszsortűz is és másodszer megkondultak Bécs valamennyi harangjai. A tedeum után két udvari káplán elénekelte a „Benedicamus patrem“-et és a pontifikans elvégezte az „Oremus“, melynek bevégeztével infulával és püspöki pálczával lelépett az oltárról és az összes segédlettel együtt meghajtotta magát ő felségeik, valamint a fenséges új házaspár előtt.

Ő felségeik és a legmagasabb uraságok erre felemelkedvén üléseikről, elhagyták a templomot a kürtök harsogása között. Ebben a pillanatban a harmadik sortűz adatott és a harangok harmadizben hirdették, hogy Ausztria-Magyarország trónörököse szíve választottjával örökre egyesült. A legmagasabb udvar ezután visszatért a belső lakosztályokba.

Az ünnepélyek Budapesten.

A trónörökös esküvőjének megünneplésére 10-én délelőtt a főváros összes templomaiban istenítisztelet volt.

T Á R S A G

Vehetnélek bár...

Vehetnélek bár elő még, poros könyvek újra,
Ezredéves bölcseséget, örök szép szót bujva,
S hol a sok mély igazságba elménk bele fulhat,
Öreg urak példajára bámulva a multat.

Sohse hittem, hogy nyugalmam így megy szerteséjjel,
Meggyült bajom ismeretlen asszonyi szeszélylyel.
Lezuhantam a magasból, itt járok a földön,
Minden óra, percz bajával külön bibelődöm.

Nem keresek messze tájat kósza gondolatban,
Mint a fagyott patak tükre, lelkem változatlan.
Őt látom csak, elfeledve álmodozást, alvást,
Lelkem, mint a törött óra, egyet mutat folyvást.

De mit szólnak a tudósok, hogy a játszi lepke,
Egy virágról más virágra, ide-oda repked?...
Pajkos szellők lépte-nyoma hírét ide hozzák...
Elhanyagolt földiáns had visszasírok hozzád.

BEN.

Kiábrándulás.

— BESZÉLY. —

IRTA

DOBSA LAJOS.

(Folytatás.)

— Szerafin! Jól nézess ki Nem hízta! No hál' isten!
Képzeld, azzal ijesztenek, — folytatá Anikó — hogyha férjhez megyek, rögtön kövér leszek! Ugy-e, pedig soványkodtam? Köszönöm! A bánat! Mennyi beszélni valóm, — hát férjed? Ó ellene nagy panaszom van!

Bendefiné nagy megütközéssel kérdezé:

— Fiam nincs veled?

— Nem jöttetek együtt?

— Nem ő hozott?

— Mentsen isten, várhattam volna utána. Őt napig elbirtam türelemmel, de ma végre, midőn már a legeslegutolsó nagy leányt is hazavitték, halálosan bántott a gondolat, egy perczet is ott tölteni az apróság között. Legnagyobb készséggel fogadtam hát Berta ajánlatát, midőn kocsijában egy helyet ajánlott. Apropos! Berta sajnálja, hogy egy perczre sem jöhetett fel, nagyon siet, — általam küldi kézcsókját!

Ez ünnepek közül, mint legdiszesebb, a varbéli őrségi templom miséje említendő első helyen. Az egyszerű templom legfőbb ékéhez, a falán körülaggatott régi hadilobogókhoz még az is járult ma, hogy falai között fővárosunk számos kitünősége gyűlt össze a tudomány, politika, diplomácia s katonaság köréből; a rendet egész csapat fővárosi állami rendőr tartá fenn a templom előtt, míg belől ugyancsak rendezők állottak sort a padok között.

A templom két hosszabb fala mellett állították föl a tanuló-ifjúságot és a baloldalon a leányiskolák 15—17 éves növendékei közül mintegy százötvenet, míg a jobboldalon felnőtt fiúk állottak hosszú tömör sort; a templom padjainak fele piros posztóval volt bevonva. A hajó egyik felén ültek a polgárság legelőkelőbbjei, a másik oldalon a főtisztek; aztán külön csapatban következtek a konzulatusok tagjai, velük szemben a törzstisztek; majd a főváros képviselői, a tisztikar, a tudományegyetem tanárai és a pedellusok, hivatalnokok, tanárok s ezek mögött nagy közönség, melynek minden férfitagja feketébe vagy magyar diszbe volt öltözve; a hölgyek szintén diszes öltözékekben voltak. A misén Ráth apát pontifikált, fényes segédlettel, míg a choronon megerősített zenekar és énekkar játszotta a „Te Deum“-ot. Az ünnepély háromnegyed tizenkettőkor ért véget.

Istenítisztelet tartatott még a Ferenczrendiek templomában, a helvárosi főplébániai templomban, az angolkisasszonyok lipót-utcai egyházában, a görög nem egyesültek zöldfa-utcai egyházában és a helvéthitvallásnak Calvin-téri templomában.

A trónörökös főudvarmestere kilátásba helyezte, hogy a trónörökös és neje a Margitszigetet meglátogatják. A magas vendégeket a kitűzött napon délután fél 5 órakor egy külön e célra felkészített hajó fogja a szigetre szállítani. A trónörökös és neje fényes kíséretükkel körutat tesznek a szigeten és 6 órakor az alsó-vendéglő nagytermében ebédelnek. Ez alkalommal a szigeten a nemzeti színház zenekara philharmoniai hangversenyt rendez. A hangversenyt, melynek megtartását a szabadban tervezik, tekintve a nehézségeket, melyekkel egy philharmoniai hangversenynek a szabadban

leendő rendezése jár, valószínűleg az alsó-vendéglő nagytermében fogják megtartani.

A megérkezés a budapesti látogatásra akként lett megállapítva, hogy 18-án délelőtt 11 órakor indul el az új házaspár az osztrák államvasuton Bécsből és 3 óra 50 perczkor érkezik Budapestre. — Az udvari vonatot gróf Zichy Henrik, a vasut helyettes igazgatója és még két igazgató fogja kíséreni.

H I R E K.

— (A h á l a i s t e n i - t i s z t e l e t,) a trónörökös pár esküvője alkalmából, május 15-én vasárnap tartatik meg a helybeli róm-kath templomban. A mise közben elfogják énekelni a Bulla Mátyás endrődi néptanító által a trónörökös pár egybekelése alkalmára írt egyházi költeményt.

— (D r. F u c h s E d e) városi és megyei tiszt. főorvos urat a magy. kir. államvasutak igazgatósága a napokban hely vonalunkra vasuti orvossá nevezte ki.

(F r d e k e s n ő s ü l é s.) Az angolok és amerikaiak különczködéseiről sok jót-rosszat írkáltak már össze. A mulkor azt olvasuk egy amerikai yankéerről, hogy midőn neje elragadtatva azt beszéle, miszerint neki a fekete ruha pompásan áll — a férj az udvariasság non plus ultrájával föbelőtte magát csak azért, hogy nejeinek alkalmá legyen minél hosszabb ideig fekete ruhát viselni. Csaknem analog esetről írhatunk most m is olvasóinknak, azon különbséggel, hogy ez az eset csakugyan megtörtént. A L. ur derék szarvasi polgártársunk öcsese A. A. ur 2 évtized előtt — megunván, mint szücsinas szarvasi principalisának szokott nyájaskodását — egy szép uapon eltűnt. Jó idő mulván arról értesíté bátyját Amerikából, hogy igen jövedelmező üzletnek van birtokában és igen jól érzi magát Bostonban. A derék ur — aki különben nem feledkezett meg szülő városáról sem egészen és lapunknak is rendes előfizetője — szorgalma és ügyessége által nagy vagyonra tett szert. Nehány hó előtt A. A. ur egyik unokahuga Orosházáról levelet küldött az amerikai nagyhácinak amelyben elpanaszolja szegénységüket

Csak képzeld Szerafin! Podgyaszom mind Pesten maradt. Ugy jöttem haza, mint egy tönkretett vakációs diák. Amim van, rajtam van! Kérlek, segíts kibontakozni, iszonyú kövérnek látszom így s kezd fojtogatni a vagyonom.

Anikó vidor hanglata jó hatással volt ez izgatott kedélyekre. Szerafin derültebb lón. Bendefiné is, kinek egészségi allapota pihenést igényelt, menyét barátnéja társaságában biztosítottnak vélvén, belső megnyugvással vett bucsút, meg nem állhatta mégis, hogy távozásakor a kérdéses levelet fontos képpel meg ne vizsgálja s Szerafin vidamságára igen komoly arcot ne csináljon.

— No, magunkra vagyunk! Hát, kaptad levelem? Mutattad férjednek: Mit szól a tekintetes gyámnok ur a gyámleány határozatahoz? Csinált nagy képeket, haragudott, ugy-e? Hihíhi, miátha latnám. — Ébéd után fekete kávéval ültök, egyszerre kopogtatás — a levél érkezik. Karoly, miután elolvassa, bajszaan egyet pödörít (mellékesen legyen mondva, csinos bajsza van). azután köhint, mint tótorhoz illik s magát igen komoly pozitúrába tévén, szigorú hangon úgy beszél feőlem, mint könnyelmű leányról, ki dugába dönti az ő nagyszerű terveit s eljatsza saját szerencsáját; itt, gravitással kavejába czukrot kert. Azután jövendőlte, hogy majd lakolok én még makacsagoméért és — szivarra gyujtott! Azután ismét tovább jövendőlt, hogy akkor fogom megbanni mostani

fejességemet, mikor már késő lesz és — hosszú pauza után, hihíhihi, nagy füstöt eresztett?

— Istenért, mit beszélsz? Az én férjem nem pedáns.

Eh, minden tútor pedáns s lelkem, a te férjed semmivel sem jobb a diakné vásznanál. Az öreg mama szokás szerint persze, kedves fiacskáját pártolja s így a végitelet mar közel van a kimondatashoz; midőn te közbelépsz, ügyvédemmé leszel és elmondván, hogy igazam van; mert miután én megye- ferjhez és nem a tútorom, illő, hogy én valasszak férjet cs ne a tútorom; e mondván, hogy a tüzes szerelmet nem lehet felaldozni hideg spekulációból, mert a szív nem gyapju stb. stb. A pert egy hatalmas diktátori „ugy akarom“-mal befejezted?! Köszönöm!

Anikó mindezt oly hangon szavala, mely a mondottak irant legkisebb ketseget sem szenved s azért nagyon meglepte őt Szerafin azon nyilatkozata, hogy: e hazban nincsen papucskormány!

— Be kell hozni! Mielőbb annal jobb! S nincsen papucskormány? Ugy hát a te férjed valóságos zsarnok! Ah, most értem levele szavait! Oly hangon tudatta velem, hogy részemre tisztességes, jambor férjet talált, mintha arról lenne a szó, búzaja minő aron kelt el és hogy birkei mind egészségesek.

— De azon ifju, kit részedre ajánlott . . .

Az „Éjféli-ház.“

anyja özvegységét stb. Különösen arra kéri a nagybácsit, hogy rajta, egy ifjú leánykán, akinek az anyagi nyomorral küzdeni oly nehéz — segítsen. A nagybácsi gentleman ember lévén és huga beküldött arczképét is igen csinosnak találván, azt válaszolta hugának, hogy igenis segíteni kíván rajta és irni fog a mamájának, hogy megkérje attól kezét. Ugyis lön. Az eljegyzés tegnapelőtt ment végbe a rokonok jelenlétében Budapesten, ahol A. A. ur várta ígéretéhez képest mennyasszonyát. Az egybekelés Párisban történend meg, mert a vőlegény Amerikában, ahol oly könnyen változtatják a vallást, mint a divatot — elhagyta őseinek hitét; nálunk pedig a polgári házasság még hónapok kérdése. Távoli előfizetők frigyéhez üdvkivánatunkat fűzzük.

— (Temesváry Lajos színtársulata), engedélyt nyervén a városunkban leendő előadásokra, ide e hó 20-ika körül fog megérkezni. Bérletet 16 előadásra fog a társulat nyitni. Műsorán, mint meggyőződünk, a legjelesebb eredeti és fordított drámai művek vannak előadásra kijelölve, lért engedve a jelesebb népszínműveknek is. Hogy a mostanában még a vidéki színtársulatok által is annyira kultivált operette ezuttal mellőzve lesz, e tény nem hátrányára, de igen is előnyére jegyezzük fel Temesváry társulatának, hogy miért, azt később, az előadások folyama alatt bővebben ki fogjuk fejteni; ezuttal röviden csak örömnünknek adunk kifejezést a felett, hogy e kicsiny, vidéki színpadon, melynek missziót kell betöltenie egy a szellemi művelődés, mint különösen a magyarosodás és hazafiúi érzés emelése körül, ez alkalommal csak a tiszta, emelkedett, költői szellemből folyó művek lesznek — s minden bizonytal művészi módon tolmácsolva. — A derék szinigazgatót s jóra való társulatát melegen ajánljuk műpártoló-közönségünk elismerő figyelmébe!

— (A szarvasi járáshoz) tartozó egyik községből az árvízveszély alkalmából egy ladiakon érkező gyalog posta útján a következő távsürgöny érkezett az alispán, illetőleg szolgabíró urhoz: „Gátaink jól állnak, vihart kibírunk szél nélkül * Hala Istennek nemesak szél nélkül, de széllal bélelt vihart is szerencsésen kiállott a derék község!

— Nem kell, mert ajánlottak! Nem kell, mert ő ajánlá! Nem kell, mert tisztességes és jámbor! Nem kell, mert — nem kell! Nevét sem tudatta; nézd-nézd, ő csak darabszámra dolgozik! Egyébként jól tevő, mert ha eddig tán barátom volt is, daczára jámborságának, azon tisztességes férfit ezentul gyűlölni kellene! Ha látnád Aladárt. Szép, szelid, engedelmes. Szeszélyeimnek annyira hódol, hogy szegényt néha sajnálom. Azt lehet mondani, nincs saját akarata, no, de sértse meg más, és... Ohó, az én gyámnokomnak még meggyülhet a baja! Aladár ez idén, úgy tudd meg, hogy három párbajt vívott s a mult héten annyira dühbe jött férjed ellen, mért ez levelét válasza nem méltatá, hogy komolyan rettegtem a találkozásért. Jónak láttam indulásomat is eltitkolni előtte. Ez a titkolódzás azonban nem tarthat örökké. Először, mert nincs kedvem örökké lyánynak maradni. Megvárom hát, míg férjed visszajő. Ha megegyezik? jó — Aladárt idehívjuk! Ha meg nem egyezik? úgy is jó — Aladárt idehívjuk s te segítségemre léssz, ha ő eljön, hogy...

— Semmiben! Mosom kezeimet. Aladár minálunk?...

— Titokban!...

— Annál kevésbé! Mit képzelsz? Az semmivé tenne.

Veszélybe dönténé házunkat!

— Hogyan?

— Károly borzasztó féltékeny!

— Féltékeny? Hahaha, féltékeny? Annál jobb, így fel-

— (Mint értesülünk) a szarvasi nihilisták végrehajtó-bizottsága, (ugyanaz a veszedelmes titkos társulat, a mely máglyára ítélte a multkoriban több zsidó és nemzsidó polgár házát) megbotránkozva azon, hogy az igen tisztelt postamester urat hiába unszoljuk arra, miszerint a városban több postaszekrényt is állítson fel, elhatározta, hogy több házra ujmodorú postaszekrényeket fog — festetni éjnek éjszakáján. E célból nem lesz szükségük arra, hogy éjjeli őrünket a korosmákba csalják és ott leitassák, elmennek azok oda a maguk jószántából is stb.

— (Utonálló Békésmegyében.) A csorvási határban két késekkel felfegyverkezett utonálló támadott még egy paraszt kocsit, melyen szintén két egyén volt. Csak a lovak gyorsaságának köszönhető, hogy megmenekültek — s midőn a lovak neki iramodtak, egy gonosztevőt földre is terítettek.

— (A Békésmegyei árvízkárosultak javára) több megyebeli urhölgy s ifjú junius 5-én és 6-án ünnepélyt rendez; junius 7-én pedig galamblövészetet; ez utóbbiról a következő programot adta ki a rendezőség: A b.-csabai galamblövészeti és a gyulai „sport club“ társulva B.-Csabán folyó évi junius hó 7-én délelőtt 10 órakor, a Békésmegyei vízkárosultak javára ez időben rendezendő „Részvét“ ünnepély alkalmából — galambdíjlövészetet rendez, melyben az ország e sportot kedvelő közönsége részt venni fölhivatik. A díj lövészetben részt venni óhajtlók kéretnek, májushó 25-ig a rendező bizottság elnöke Sztraka György urnál 5 frt tét befizetése mellett jelentkezni, a kinél a versenyzés közelebbi feltételei is megtudhatók. Első társulati díj 100 frt értékben. Második díj 25 frt értékben. Ezenkívül esetleg hölgyek díja van kilátásban, melyen külön versenyzés történik. A legjobb lövőnek a gyulai „sport-club“ érme is kiszolgáltatik. A galambjait mindenki fizeti. A galamblövészet programja később fog nyilvánossá tétetni. A rendező bizottság.

— (A Bánfalva vidéki) méhész egyesület folyó évi junius hó 20-án tartja évi közgyűlését, Bánfalván, a nyári szinkörben.

fogja tettemnek indokát. Én is féltékeny vagyok. A pesti uracsok kevésbé vagy nagyobbára mind csapodárok, és meg nem engedhetem, hogy férjed szeszélye miatt én lakoljak s huzamos távollét által fővárosi kedvesem hozzám hűtlen legyen! De igaz! Hat Károly... Még nem mondtad, miként fogadta levelem!?

— Bocsáss meg lelkem, de... nem mutattam neki, mert...

— Nem mutattad? Ah! — Semmi! Ugy is jó! — Tehát magam erejével fogom majd intézni saját dolgaimat. Előre is mondhatom, hogy semmi kegyelem! Aladárt még ingerelni fogom. Ha ő kardot választ, én pisztolyt ajánlok. Óh! Kérlelhetetlen leszek!

— Én meg akartam neki mutatni leveled, — mentegétdzék Szerafin — de... végsorai... az utóirat!

— Hihih! Az utóirat? Apropos, térjünk át levelem utóiratára!

— Ah, ha rá gondolok...

— Étvágyat kapsz?

— Iszonyodás fog el.

— Kezdesz nevetséges lenni!

— És rémület.

— Báh, mi van abban! Elbeszéltem a nevelőben véghezvitt csinjainkat. Jóétvágyunkat, mely a soványkoszt miatt ingereltetve, rendszeren ebédután volt még a legnagyobb. Mi-

— (Uj petroleum-forrásokat) fedeztek fel Zemplénmegyében. A telfedező: Stavenow Vilnos ur, ki birtokvásárlás végett tartózkodott ott s e közben bukkant a forrásokra, mely dúsabbnak és tisztábbnak mutatkozik, mint a galicziai petroleum-kutak. A kir. bányakapitányság Stavenow urnak a kutatásra engedélyt adott s ő ezt bányamunkások segélyével meg is kezdte.

— (Aczél-korona.) Románia fejedelme a czél-koronával fog megkoronáztatni. Elhatározták ugyanis, hogy nem aranyból, hanem aczélból készítenek e fontss aktusra koronát, a mihez az anyagot egy Plevnánál elfoglalt török ágyu fogja szolgáltatni. A királyné számára aranyból készítik a koronát.

— (B.-Gyulán) — mint a „B. K.“ írja — a királyi tsvéki bírói karban új beosztás történt, a mennyiben Nogáll László bíró ur, ki a fenyítő ügyeket adta elő, a telekkönyvi osztályhoz tétetett át; Dobosfy Alajos ur fenyítő s váltó-ügyek előadó-jává, Miskovics Száva ur a hagyatéki ügyek előadója s egyszersmind nagyobb bűnügyekben s csődügyekben a vizsgáló bíró, Pallay Jenő aljegyző ur pedig ideiglenes vizsgáló bíró lett.

— (Véres kardpárbaj) volt május 10-én reggel 5 órakor az új városligethen D...i Bertalan szabadságolt állományu honvédszázados és Sch...r József fiatal kereskedő közt. A honvédszázados segédei b. G. és egy közeli rokona, a kereskedőnek segédei pedig saját üzlettársa és egy tanárjelölt voltak. A felek — mint a „Hircsarnok“ írja — csaknem 10 percig vívtak egymással elkeseredetten, míg végre Sch. József kardja a százados arcának jobb oldalát a homloktól kezdve végighasította és nehéz mély sebet ejtett rajta. — A párbaj oka az volt, hogy a százados, midőn neki a fiatal kereskedőt tegnapelőtt egy társaságban bemutatták, e szavakkal fordult a bemutatóhoz: „Nem tartom megilszteltetésnek, ha minden kreizlernek bemutatnak.“ — E szavakat a kereskedő meghallotta, eltávozott a társaságból és másnap elküldte segédeit a századoshoz.

— (Uj keresztény.) Faludi, a nemzeti színház fiatal tagja, e hó 9-én elhagyta Mózes hitét s átlépett a ke-

kep csaltuk meg a vén gouvernantot! Emlékszel? Hekkliző selyemre, aranyfonalra kértünk pénzt s tormás virstlit, beefsteaket, meg ráczürmöst hozattunk rajta. Olyan hazisipka a mit magunk készítettünk, azért került 78 frtba, mikor készen veve a boltban 25! Emlékszel, mikor férjed számára a paplant horgozád? Javában falatoztunk, mikor kip-kop -- s egyszerre csak a vasoru baba belépett, te a sunkát — hihhi — a paplanba göngyölted, én meg sült libamat, supsz, egy harisnyaba! Maskor egész úveg kölni vizet kellett kiinnunk, hogy elnyomjuk a foghagyma-szagot, s te, mult héten, te olyan nagy éhség volt a nevelőben, hogy Bertával 4, mondd négy font pamutot ettünk meg egy uzsonnára.

— Pamutot, és négy font pamutot?

— No igen, előbb foghagymás rostélyosért kicseréltük!

— Apropos foghagyma! -- Te folyvást rémült arcokat vagsz.

— Ha megtudná férjem!

— Mit?

— Hogy valaha ráczürmöst ittam s foghagymás rostélyost, meg virstlit ozsonnáztam...

— Na?

— Többé nem szeretne!

— Bah!

— És te elég vigyázatlan voltál ily dolgokkal tölteni meg lapod hasábjait. Lásd, leveledet e miatt nem mutattam!

resztény egyház kebelébe. — A keresztapai tisztet Nagy Imre vállalta el; hogy ő tartotta-e a keresztvizre is, azt nem tudjuk. — Az új keresztény polgár különben teljesen jól érzi magát.

— (Kutya mint rendőr). Oroszország némely vidékein a személy- és vagyonbiztonság annyira rosz lábon áll, hogy sok helyen az emberek önmagok gondoskodnak védelmükről. Így például Charkovban egy Gvinszevszki nevű ur egy kutyát tanított be a saját személye körüli biztonsági szolgálatra. A „Juzsnij Kraj“ arról a következő mesészerű történetet beszéli: Gvinszevszki egy alkalommal késő éjjel Charkovban haza felé tartva, a kis fazekas utcán zajt es segélykiabálást hallott. Gyorsan odasietett „Ralf“-fal (ez a kutya neve) s egy embert talált aki keservesen panaszkodott, hogy egy gazember kirabolta. Gvinszevszki fütttyentett Ralfnak, néhány hizelgő szót mondott neki, megsimogatta és azon irányba mutatott, a merre a rabló menekült. Az értelmes állat szaglászva indult előre, néha-néha hátralekintve az őt követő gazdájára és a kiraboltra. Egy óránál tovább vezette Ralf elhagyott utcákon és néptelen téreken keresztül, folytonosan szaglászva, míg végre egy utcasarkon egy uri emberre akadtak, kit a kutya azonnal megrohant. Az illető menekülni akart, de Ralf nem engedte. A kirablott közelebből megszemlélve a kutya által megtámadott urat, kirablóját ismerte fel benne. Elfoglák s a rendőrségnek adták át. Az említett lap Ralfról egész komolyan még a következőket írja: Ralf a tolvajok és a gaznép elfogásában már ezelőtt is oly rendkívüli tevékenységet és oly páratlan ügyességet fejtett ki, hogy ez érdemeiért von Valem kormányzó érdem-éremmel jutalmazta meg, melyet nyakszíján hord. Egyébiránt más tekintetben is tesz hasznos szolgálatokat. Gazdája minden reggel pénzt ad át, mit a kutya szájába kapva, a „Juzsnij Kraj“ kiadóhivatalába megy, átvesz egy lapot és haza viszi; ekkor újra pénzt kap, elmegy a kereskedésbe és ott leteszi a pénzt, megkapja becsomagolva a theát és a hozzávalókat, hazaviszi, hol ismét pénzt kap és ismét vásárolni megy, mindaddig, míg minden szükségét bevásárol. Nem lop és soha sem veszít el semmit.

— Mondom, mielőbb be kell hozni a papucskormányt! Az urak, mint urak, kiállhatatlanok! Férjed tehát épen nem szereti?

— Ő igen! Ő eszik!

— Ő igen! Ő eszik, de neked megtiltja?

— Egy nőnek — ugymond — étkei is szellemiebbek! Anikó három percig tartó kaczagásra fakadt.

— Tehat romanticizmusból? Gyönyörű egy dolog s mit életemben először hallok. ez nem első eset. Szegény Szerafin! Mily élvezettől foszt meg a zsarnok. No, Aladart én máskep tresszirozom. Utóbbi időben, hogy jó elfogadásra számíthasson, pulyka-czomb vagy virstli nélkül soha nem mert volna belépni a nevelőbe. Tégy te is ugy! Csinalj durczas kepet, légy szomorú, meg ne csókold egy hétig, egy hónapig, — sirjal (hisz az könnyű?), essél kétségbe, mondd: „Virstli vagy halal!“ — s meglasd, ő fog kényszeríteni!

— Köszönöm, nem kell. Eleinte megvallom, nehezemre esett, most örülök tilalmán.

— Örülsz?

— Igen. Én nem eszem húsételt, nem iszom szeszesitalt s ezért ő istenit!

— Ah!?

— Ugy tekint rám, mint egy túlvilági lényre!

— Bizonyossá tehetlek, hogy én nem volnék megelé-

Tarkaságok.

Egy keresztény és egy zsidó előtt halad el egy zsidó-temetés.

— Az már igaz — jegyzi meg a keresztény — nincs nyomoruságosabb, mint ez a ti temetésetek!

— Teljesen valót mond a tekintetes ur — feleli a zsidó — én is szivesebben nézem ti z keresztény temetését, mint egy zsidóét.

Nem zsidók királya.

Egy jámbor gyocsos tótot vásári vándorlása közben valamelyik alföldi magyar kath. községben ért utol a nagypiéntek. Épen istenisztelet alatt a templom előtt menvén el, s e nagy ünnepi napon részt akarván venni az újtatosságban, batyujával együtt, betért ő is a templomba.

A kántor és környezete a passió éneklésében épen azon pontnál voltak már, mikor Pilátus a Krisztus karaktera felől kérdezősködött. A mint a jámbor tót atyafi a hátán lévő rengeteg batyúval a két sor pad közt nagy tartózkodva előre czammogna: az egyik pad végében ülő kántor a szokatlanul idegen alakra visszatekint, s ugyane pillanathban eneki tele torokkal Pilátusnak a Krisztushoz intézett azon kérdeset, hogy: „Te vagy-e a zsidóóók kiraaaálya?”

A szegény jámbor tót azt vélvén, hogy a kérdés neki szól, meghökkenve áll meg s feleli a kántornok hasonló ének ő hangon: „Nééééem vagyok urám, nem vágyóóóóóm. Hanem sag egy szeginy gyocsos tod megvágyuuuuum. szíp, csipkés parnahijakat hoztam eladnyiiiii. Ha veszi, veszi, há nem eeeelébb visziiii.

Z. marquisnőnek sokal emlegették egy ifju szép leány sikerét, ki nagy divatban van a körökben.

— Nem csoda, mondák, mert nagyon szép!

— Oh, felelt a marquisné, nem ez a valódi ok. Nem azért tetszünk, mert szépek vagyunk, hanem szépek vagyunk, mert tetszünk.

gedve, ha jövendőbeli férjem úgy tekintene rám, mint egy túlvilági lényre!

— Mert nem képzeled, minő kék van abban: szerelem helyett imádtatni! Imádtatni! Ó mond! Ily jutalomhoz nem csekély ez áldozat?

— Köszönöm. Az én vércsetermészetem a hús mellett szavaz és mert nagyon is átszellemült állapotban van, köznapin nyelven szólva: igen éhes, borzasztó szépen kér, süttes számára egypár nagy rostélyost.

Szerafin látta, hogy hiába ellenkeznek. Félóra mulva két rostélyos sistergett a tisztára terített asztalon.

— Ha nem eszel, legalább ülj ide mellém.

— Azon föltét alatt, hogy nem kényszerítesz!

— Világért se. Ne félj! — biztatá Anikó, mohó étvágygyal fogván a vacsora elköltéséhez. Barátnéját nem ki-nálta, csupán valahányszor egy szép falatot szúrt föl villájára, azt mindannyiszor Szerafin ajkai előtt vezeté el.

— Tudod-e, kedvesem — szólt közbe páthoszsza — ha poéta volnék, hogy én a rózsá kelyett a rostélyoshoz ír-nék szonetteket?!

— Eredj! Eredj!

— Nézd, piros, mint a rózsá!

— Gyönyörű! — helyeslé Szerafin vonagló ajakkal.

— Illatos, mint a rózsá!

— Nem rossz!

Egy utazó egyszer meglátogatta a híres regényíró, Lafontainet s azon élvezetről beszélt előtte, mit neki művei szerezték fiatal korában.

— Oh! — válaszolt Lafontainé kissé tréfásan, de mégis érzékeny hangon — ezt már többen mondották nekem. Még fiatalok az emberek, olvassák művemet, s ha megvénülnek: félredobják.

Egy híres pénzszerő ember, ki a börzét és operát egyformán látogatta, a balettánczosnőknek egyszer ezt izenté:

— Különös! Mentől inkább tollasodtok a más zsebére, annál hamarabb elrepültök!

Képünkhöz.

A nagy Vörösmartvnak, a magyar költők fejedelmének, kinek ajkán, ha kellett, riadó harci tárogató volt a magyar nyelv — s ha kellett, lágyan sutlogó, halk szerelmi dallá változott, — e felül mulhatlan magyar költő egyik alkotásához, az „É j f é l i - h á z” című balladájához, Kollarz művészi kezeiből került ki mai illusz rációnk. Képünk azon jelenetet ábrázolja, midőn Dálnok Endre rég elhagyott kedvesét Emmát, újra fölkeresve, ezt csak már mint siri phantomot találja újra meg. Emma feltárja hűtlen kedvese előtt új lakását, a sirt — s felhívja, hogy ha még most is szereti, kövesse . . . Erre a kis ház, hol a jelenet lefolyt, mindenestől elsüllyed s

„Fejesüggeden a sebes mén

Kötve tombol ott:

Dálnok a sir kebelében

Halva maradt.”

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

— S hidd, jobb izü, hihihí, mint a rózsá!

— Meghiszem és ha . . . épen akarod?

— Ments isten!

— Ezt az egy falatot!

— De férjed! . . .

— Ah, csupán csak ezt az egy falatot!

Szerafin ebéd óta mitsem evett és folytonos kedélyingerültsége annyira elősegíté étvágyat, (notabene, a kedélyingerültség am étvágyat okoz), hogy az egyetlenegy falatot egy egyetlen második követte, ezt ismét egy egyetlen harmadik és így tovább, míg az egész rostélyos tükéletesen felezve volt.

Valahányszor azonban a mellékszobákban zörrenés támadt, rémülten ugrék föl s Anikó nagy multságára igen komoly képpel próbálta lehelletét, ha megérzenék-e a fokhagyma-szagot.

— Hiszen lelkiem, te csak azért mentél férjhez, hogy egyik gouvernanton másikat cserélj. Remegésedről ítélve, s ha dermedt kezeim nem tudatnak, hogy utaztam, azt hinném, még mindig ott vagyok a nevelőben. Ne légy gyermek, na! . . . Most már ugyis mindegy!

— Igaz! — helyeslé Szerafin veleszületett női sílőzósíájával — most már ugyis mindegy!

(Folyt. követc.)

HIRDETÉSEK.

Életet és egészséget

ismét visszanyerve!

Braïla (Románia.) Hoff János urnak, Bécs. Kérek gyorsan 13 palaczk HOFF JÁNOS-féle maláta egészségi sörrel s három zacskó (kék papirosban) nyákoldó malátamellékzúrkort, miután a hölgy, kinek ezen Hoff János féle egészségi sör rendelve van, valóban e nélkül már nem is élhet, legalább e nélkül egyetlen egészséges napja sem volna.

Mély tisztelettel Hoff János urnak es. kir. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rend lovagjának Bécs Gyárhelyiség: Grabenhof 2. Gyári raktárhelyiség: I. Graben, Bräunerstrasse 5.

Gyógy-jelentés: A schleswigi es. kir. osztrák tábori kórházak igazgatóságának jelentése. — Az altesti szervek működésének renyhességénél, idült hurutok, nagymérvű nedv-veszteségek és lesóványodásnál a Heff-féle malátakivonatsör mint kitünő gyógytápszert működött. Minden megfigyelt esetben igen szívesen fogadott tápláló és erősítő-szernek s üdvös hatástól kísért italnak bizonyult.

Gayerfeldi Pirz, őrnagy es. kir. biztos.

Dr. Mayer, ezredorvos.

3—4

Főraktár Szarvason: NYÁCSIK SOMA urnál.

Törvényesen

A cím szalagnak
által megbün-

D r é h e r

kivitel

a hamisítatlanság biztosítása
lagosan csakis

tételezettvigneta.

utánozása hatóság
tetetik.

A n t a l

palaczk sör

mellett kizáró-

Dréher Antal

serfőzdejében

3—10

Kőbányán vagy Budapesten

Dietrich és Gottschlig

es. kir. udv. szállítók és DREHER ANTAL főrak-
tárnokainál megrendelhető.

Árjegyzékek ingyenes bérmenten küldetnek. Árusítók
(szükséglet szerint) kedvezményi árakban részesít-
tetnek.

Oly palaczköréért, melynek czimszalagján a
,DIETRICH és GOTTSCHLIG' vezérügynökök neve
elő nem fordul, a főzöde jótállást nem vállal.

Hidegviz-, b-lé--ési-, savó- és szőlő-

GYÓGYINTÉZET

Marillavölgyben,

a regényes Aninában, Oravicza mellett.

(Vasuti állomás 3 órányira Báziaától, 4 1/2 órányira
Temesvártól.)

Az idény kezdete mjus 1-én, a szőlőkúra kez-
dete szeptember 1-én.

A lázmentes és délfelé nyitott Marillavölgy 2500
lá... i... k... zik a... g... zi e fölött fe yves erdőben és
kitünő égajli gyógyhely, melyben szélesend, idyllikus nyu-
galom és enyhe légmérséklet május elejétől október végéig
u... med... k... A... g... r... hó... a... a... általáno h...
mérsék + 20° R. A gyógyintézet kényelem tekintetében
a legszigorubb követelményeknek felel meg s bő alkalmat
nyu t szórakozásra. Lakás, ellátás, olesó és jó posta a
ház an van. ... l. cz. ... r... ven ége... sz... il s r... az
oraviczai pályaudvarból a 3/4 órányi távol Marillavölgybe
olesó kocsik által van gondoskodva.

Bejelentéseket elfogad és telvilágosítással szolgál
az alúlrít.

4—6

Dr. Hoffenreich.

A ki kétségben van a felett, hogy a hir-

lapokban feldicsért számtalan gyógyszerhez viseltessék e
vagy közülök melyik iránt viseltessék bizalommal, annak
tanácsoljuk, hogy Gorischek Károly es. kir. egyetemi
könyvárustól Bécsben (Istvántér 6.) hozassa meg magának
a „Betegbarát“ czimű könyvecskét, mert abban a legki-
próbbalabb szerek tárgyilagosan és kinerítően vannak
ismertetve, úgy hogy teljes nyugalommal bírálhat és a
legjobbat választhatja magának. Ezért egy betegnek se
kellene sajnálni a fáradságot egy magyar levelezőlap
megírására az említett könyvkereskedéshez annyival in-
kább, mivel a könyvecske ingyen és bérmentve
küldetik meg, úgy hogy az a megrendelőnek semmi egyéb
költségébe nem kerül.